

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 14394-12-20 Booking.Com B.V. נ' ניניו ואח'

בפני כבוד השופט רמי אמיר

Booking.Com B.V.

מבקשת

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר אסף רנצלר, ממשרד ש. הורוביץ

נגד

משיבים

1. שמואל ניניו, עו"ד

2. קרן ניניו

3. פלונית

4. פלונית

5. פלונית

כולם ע"י ב"כ עו"ד שמואל ניניו

החלטה

- 1 לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לתביעות קטנות בראשלי"צ (כב' הרשמת
2 הבכירה חמו) מיום 22.11.20 בת.ק. 62261-11-19, לפיה נדחתה בקשתה של מבקשת רשות
3 הערעור, Booking.com B.V. ("הנתבעת") לבטל החלטה קודמת של בית משפט קמא
4 מיום 14.9.20 בעניין המצאת כתב התביעה לידיה.
5
6 במה דברים אמורים?
7 התובעים (המשיבים בבקשת רשות הערעור, ולהלן: "התובעים"), הגישו תביעה לפיצויים
8 נגד הנתבעת ונגד חברת בת ישראלית שלה ("בוקינג ישראל").
9 בדיון ביום 14.9.20 החליט בית המשפט בהסכמת התובעים למחוק את התביעה נגד בוקינג
10 ישראל, והוסיף והורה לבוקינג ישראל (אשר נציגה היה באולם) לבצע מסירה של התביעה
11 לידי הנתבעת. יש לציין כי החלטה זו ניתנה לאחר שנציג בוקינג ישראל נשאל והשיב כי
12 בוקינג ישראל תוכל להמציא לנתבעת את כתב התביעה תוך 14 יום.
13 הנתבעת הגישה בקשה לביטול אותה החלטה מיום 14.9.20, וזאת ממספר טעמים:
14 שהחלטה ניתנה במעמד צד אחד ובטרם נשמעה הנתבעת; שבוקינג ישראל איננה מורשה
15 בניהול עסקים של הנתבעת כמשמעות ביטוי זה בתקנה 482 לתקנות סדר הדין האזרחי;
16 ושהחלטה שניתנה בבית משפט זה בע"ר 59443-03-19 בן זאב נ' Booking.com B.V.
17 איננה הלכה מחייבת, ואין להסתמך עליה כשלעצמה, וללא שמיעת ראיות בכל תיק ותיק,
18 כדי לקבוע שבוקינג ישראל היא מורשה של הנתבעת לצורך זה.
19 עוד ביקשה הנתבעת להתיר לה להיות מיוצגת, למרות שמדובר בבית משפט לתביעות
20 קטנות, וכן להעביר את הדיון בתובענה לבית משפט שלום.
21 בית משפט קמא דחה את בקשת הביטול של החלטתו, התיר לנתבעת להיות מיוצגת, ודחה
22 את הבקשה להעביר את הדיון לבית משפט השלום.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 14394-12-20 Booking.Com B.V. נ' ניניו ואח'

3. מכאן בקשת הרשות לערער שלפניי, כאשר היא נסבה רק על החלק הראשון של ההחלטה, 1
דהיינו על דחיית בקשת הביטול של ההחלטה בדבר ההמצאה לנתבעת באמצעות בוקינג 2
ישראל. 3
הנתבעת חזרה בבקשה לרשות לערער על כל נימוקיה שבבקשת הביטול. עוד טענה לחשיבות 4
העניין ולהשפעה שלו על ניהול התיק, וכפועל יוצא מכך לחשיבות ההכרעה בעניין כבר בשלב 5
זה במסגרת הבקשה לרשות ערעור. 6
7
4. לאחר עיון בבקשה, ביקשתי את התייחסות ב"כ הנתבעת לעניין הסמכות להידרש לבקשת 8
רשות ערעור על החלטה מסוג זה לאור הלכת רע"א 292/93 סרבוז נ' ע. אופק בע"מ (8.5.94) 9
(להלן: עניין "סרבוז"), וזאת בשים לב להיותה החלטה אחרת של בית משפט לתביעות 10
קטנות, במובחן מפסק דין. 11
התרתי גם לתובעים (המשיבים) להודיע את עמדתם בעניין זה, אך הם לא עשו כן. 12
13
5. בתשובה לשאלתי טען ב"כ המלומד של הנתבעת, עו"ד ד"ר רנצ'ר, כי יש לנתבעת זכות 14
לבקש רשות ערעור בעניין זה, וזאת ממספר טעמים. 15
ראשית, תקנה 16(א) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז-1976 (להלן: 16
"תקנות תביעות קטנות"), קובעת כי ניתן להגיש בקשה לרשות ערעור על "פסק דינו של 17
בית המשפט או על החלטתו לפי תקנה 12 לגבי בקשה לבטל החלטה שלא בפני בעל דין". 18
רוצה לומר, כי ניתן לבקש רשות ערעור לא רק ביחס לפסק דין, אלא גם ביחס להחלטות 19
בבקשות לביטול שתקנה 12 דנה בהן; ותקנה 12 מדברת בביטול החלטות שניתנו "שלא 20
בפני בעל דין", כמו זו שבענייננו. 21
שנית, תקנה 16(א) לתקנות תביעות קטנות היא תקנה תקפה ואיננה בטלה מחמת חריגה 22
מסמכות; היא לא בוטלה בפסק הדין בעניין סרבוז; דעתו של כב' השופט בך בעניין זה 23
באותה פרשה הייתה דעת יחיד; מאז שב בית המשפט העליון וציין כי אינו מכריע בדבר 24
בטלות התקנה; והפרקטיקה הנוהגת מאז בבתי המשפט המחוזיים היא לדון לגופן של 25
בקשות הרשות לערער על החלטות כאלו. 26
שלישית, אין מדובר בענייננו בהחלטת ביניים רגילה אלא בהחלטה משמעותית ומהותית 27
ביותר, שנוגעת לעצם סמכות השיפוט של בית משפט ישראלי על נתבע זר, ולא יהא זה נכון 28
לנהל משפט שלם ורק בסופו של דבר לאחר פסק דין לבחון את תוקף הסמכות. 29
רביעית, תקנה 8 לתקנות תביעות קטנות איננה חלה על בקשה מהותית שכזו אלא רק על 30
בקשות שאין בהן כדי להשפיע באופן מהותי על ההליך או לגרום נזק ממשי לצד שכנגד; 31
ומכל מקום, תקנה 8 אינה שוללת את תחולתה של תקנה 12 לתקנות תביעות קטנות על 32
ההחלטה בבקשה זו, ואשר כל החלטה בגדרה נתונה לרשות ערעור לפי תקנה 16. 33
34
35

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 14394-12-20 Booking.Com B.V. נ' ניניו ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
6. בחנתי את הדברים בשאלת הסמכות להידרש לבקשת רשות ערעור, כמו גם את הטעמים שביסוד בקשת הרשות לערער לגופה, ובאתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את בקשת הרשות לערער ללא צורך בתשובה, בגדרה של תקנה 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי.
7. בעניין **סרבוז** נפסקה הלכה חד משמעית, בדעת רוב של שלושה שופטים כנגד דעת מיעוט של שני שופטים בבית המשפט העליון, שאין רשות ערעור על החלטות אחרות של בית משפט לתביעות קטנות, וכי ניתן לבקש רשות ערעור רק על פסקי דין של בית משפט לתביעות קטנות כמצוות סעיף 64 לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984.
- הלכה זו עומדת על מכונה מאז ניתנה בשנת 1994, ולא ראיתי כי השתנה מכך דבר. דא עקא, שההחלטה נושא בקשת הרשות לערער שלפניי, איננה פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות, אלא "רק" החלטה אחרת – החלטה הדוחה בקשה לבטל החלטה קודמת שעניינה בהמצאת תביעה לנתבעת באמצעות מורשה לפי תקנה 482 לתקנות סדר הדין האזרחי.
- רוצה לומר, לפי הלכת **סרבוז**, לא ניתן לבקש רשות ערעור על החלטה זו.
8. תקנה 16(א) לתקנות תביעות קטנות הייתה בתוקף בעת ההליכים נושא פרשת **סרבוז**. תקנה 16(א) הותקנה ביום 5.6.92, ונכנסה לתוקף בעת פרסומה בקובץ התקנות 5450 ביום 16.6.92. ואולם כל ההליכים נושא הלכת **סרבוז** התקיימו לאחר מכן: החלטת בית המשפט לתביעות קטנות ניתנה ביום 10.8.92; הדיון וההחלטה בבקשה לרשות ערעור בבית המשפט המחוזי היו ביום 21.12.92; ופסק הדין בבית המשפט העליון ניתן בשנת 1994.
- ואומנם, תקנה 16(א) לתקנות תביעות קטנות, וההוראה המיוחדת שבה שנוגעת לבקשות רשות ערעור על החלטות לפי תקנה 12 בבקשות לביטול החלטות במעמד צד אחד – אלו היו לנגד עיניו של בית המשפט העליון בעניין **סרבוז**, ולא היה בהן כדי לשנות מהכרעתו. אינני מתעלם מהשאלה שעלתה בפסיקה מאוחרת, ביחס לדברים שנאמרו בהלכת **סרבוז**, כי תקנה 16(א) חורגת מסמכות בהתנותה על הוראות חוק בתי המשפט: האם דברים אלו הם בגדר דעת יחיד של כב' השופט בך ואמרת אגב שנותרה בצריך עיון, אם לאו? לעניין זה ראו: רע"א 3006/05 **פריפר טבעי נ' ראובני** (12.7.05); רע"א 7711/06 **המכללה המשותפת נ' מנדל** (18.1.07); רת"ק 1204-02-09 **רומנו נ' כ"ץ** (20.4.09).
- מכל מקום, בין שהתקנה תקפה ובין שאינה תקפה – הרי בית המשפט העליון היה ער אליה כאשר פסק בעניין **סרבוז** כפי שפסק, דהיינו שאין רשות ערעור על החלטות אחרות של בית משפט לתביעות קטנות. וכמובן שהלכתו של בית המשפט העליון מחייבת את כל בתי המשפט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 14394-12-20 Booking.Com B.V. נ' ניניו ואח'

9. הקושי הרעיוני שהועלה בדברי השופטים בעניין **סרבז** בקשר לשלילת רשות ערעור על החלטות אחרות של בית משפט לתביעות קטנות – קושי זה התמקד במקרים הקשים, שבהם מדובר בהחלטות שלאחר פסק הדין, כלומר החלטות שאינן נבלעות בפסק הדין, ולכן לכאורה לא תהיה אפשרות להעמידן לביקורת שיפוטית בכל שלב שהוא.
- קושי זה אינו קיים למעשה כאשר הבקשה לביטול פסק הדין מתקבלת; שהרי אז ברור שניתן יהיה לתקוף את הכול במסגרת הערעור ברשות על פסק הדין הסופי. ואולם הקושי נותר על כנו, כאשר הבקשה לביטול פסק הדין נדחת. פתרון אפשרי לכך יכול להיות במסגרת הרחבה של עקרון הבליעה הפסיקטי, כך שגם ההחלטה המאוחרת שדוחה את בקשת הביטול תיבלע בפסק הדין שלא בוטל; ואז ניתן יהיה לתקוף גם אותה במסגרת ערעור ברשות על פסק הדין. כך עולה מדברי כב' השופט ד' לוי בעניין **סרבז**, בפס' 14 לפסק דינו, ומדברי כב' השופט בך בעניין **סרבז**, בסעיף 7(ד) לפסק דינו שם; וכן מדברי כב' השופט עמית (בשבתו בבית המשפט המחוזי) בעניין **רומנו** הנ"ל.
- מכל מקום, קושי זה אינו מתקיים בענייננו. כך, משום שההחלטה נושא בקשת הרשות לערער שלפניי היא החלטה אחרת בטרם פסק דין, ולכל הדעות היא החלטה שתיבלע בסופו של יום בפסק הדין הסופי, וניתן יהיה לערער עליה במסגרת ערעור ברשות על אותו פסק דין.
- כזכור, בענייננו מדובר בהחלטה שלא לבטל החלטה קודמת לבצע מסירה לנתבעת באמצעות מורשה לפי תקנה 482. אין מדובר בפסק דין שניתן בהיעדר הגנה או בהיעדר התייצבות. התיק בבית משפט לתביעות קטנות רק מתחיל כעת, ונקבע בו דיון לעוד כחודש. מובן שהנתבעת תוכל לפעול כהבנתה, בין שתתגונן בתביעה לגופה, ובין שתקדים ותטען טענות כנגד נאותות הפורום או כל טענות אחרות שיש לה. אבל הן ההחלטה למסור לנתבעת את כתב התביעה, והן ההחלטה שלא לבטל החלטה זו – שתיהן תיבלענה בפסק הדין שיינתן בסופו של דבר. ואותו פסק דין של בית המשפט לתביעות קטנות יהיה נתון, כמובן, לערעור ברשות לפי הוראת הדין.
10. אינני מקל ראש בטענות ב"כ הנתבעת, כי מדובר בהחלטה מהותית ומשמעותית מבחינת מרשתו; וכי היעדר אפשרות לערער בשלב זה תעמיד את מרשתו בפני הצורך לנהל הליכים, שיכול להיות שיהיו מיותרים ובלתי ראויים אם בסופו של יום יתקבל ערעור על פסק הדין לנוכח שאלת הסמכות.
- דא עקא, שזו המדיניות של המחוקק, כפי שהתפרשה בהלכת **סרבז**: להגביל את נתיב הערעור בתביעות קטנות רק לפסקי דין, ולשלול את האפשרות לבקש רשות ערעור על החלטות אחרות שבדרך, והכול כדי לייעל ולרזז הליכים אלו.
- מדיניות זו אינה ייחודית רק לתביעות קטנות. זהו הכלל הנהוג גם בהליכים פליליים. ואם כך מקובל עלינו בדיני נפשות, קל וחומר שאין עיוות דין בהחלת כללים דומים בדיני ממונות קלים. לעניין זה ראו: דברי כב' השופט ד' לוי בעניין **סרבז**, בפס' 15 לפסק דינו שם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 14394-12-20 Booking.Com B.V. נ' ניניו ואח'

1
2 אין להתעלם גם מהעובדה, שההליך שצפוי להתנהל כעת על יסוד אותה המצאה של
3 התביעה באמצעות מורשה – הוא הליך של תביעות קטנות, ולא הליך מורכב ומסורבל ויקר
4 כמו תיקים גדולים של בית משפט מחוזי, ובמיוחד תביעות ייצוגיות. לכן, גם אילו הייתה
5 אפשרות לבקש רשות ערעור בענייננו – ספק אם היה מקום להתערבות ערכאת הערעור
6 בהחלטה הדיונית לגופה בתיקים מסוג זה ובשלב זה. כך, משום שהיחס בין מחיר
7 ההתערבות בהחלטות דיוניות בטרם פסק דין לבין מחיר אי-ההתערבות בשלב זה, איננו
8 יחס זהה כשמדובר בתיקים קטנים וכשמדובר בתיקים גדולים ומורכבים; והמאזן נוטה
9 לכיוון אי-התערבות כשמדובר בתיקים קטנים מאוד כמו בתביעות קטנות.
10 שיקולים אחרונים אלו, של אופן ניצול המשאב הציבורי של הזמן השיפוטי לטובת כלל
11 המתדיינים, וההלימה בין שיעורו הכספי של התיק לבין מורכבות ההליכים, הם שיקולים
12 שמוצאים היום את ביטויים בעקרונות היסוד של סדר הדין האזרחי, במסגרת איזון
13 האינטרסים כאמור בתקנה 5 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, שעומדות
14 להיכנס לתוקף בעוד ימים ספורים. ודומה כי ראוי שעקרונות אלו ינחו אותנו כבר כעת.
15
16 למעלה מהנדרש בחנתי גם את טענות הנתבעת בבקשת הרשות לערער לגופן, ולא מצאתי
17 בהן ממש.
18 ראשית, הטענה שעמדתה של הנתבעת לא נשמעה בטרם מתן ההחלטה – לאו טענה היא.
19 מדובר בדבר אינהרנטי לסוג ההליך. שהרי בקשה להתיר או להכיר במסירה לנתבע
20 באמצעות מורשה, כמו גם בקשה להתיר המצאה מחוץ לתחום, הן מעצם טיבן בקשות
21 שנידונות במעמד צד אחד, כאשר הנתבע עדיין "איננו בתמונה".
22 כמוכן ששמורה לנתבע האפשרות להתנגד לכך בהמשך הדרך, ולבקש להצהיר שהמסירה
23 שנעשתה לאו מסירה היא, ושהשליח שנבחר למשימה אינו מורשה כדין לפי תקנה 482, או
24 שאין מקום להתיר המצאה מחוץ לתחום. ואולם גם הנתבעת דגן מימשה את זכותה זו,
25 וביקשה לבטל את המסירה לידיה באמצעות בוקינג ישראל. הנתבעת נשמעה בעניין זה,
26 אלא שבקשתה נדחתה לגופה בהחלטה נושא הבקשה לרשות ערעור שלפניי.
27 לפיכך, לא נפל כל דופי בהחלטת בית משפט קמא במובן זה של מניעת הזכות להישמע.
28 שנית, אינני רואה צורך להביע עמדה בשאלות הבאות: האם מה שנפסק בבית משפט זה
29 בעניין **בן זאב**, שקשור אף הוא בנתבעת, מהווה החלטה מנחה כלפי בית המשפט לתביעות
30 קטנות? והאם יש צורך לקיים בכל תיק ותיק בירור עובדתי נוסף, לאחר שבעניין **בן זאב**
31 נקבעו ממש לאחרונה ממצאים עובדתיים בנושא היחס שבין הנתבעת ובוקינג ישראל,
32 מידת האינטנסיביות של הקשר ביניהן, וזוהות העסק בו הן עוסקות?
33
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רת"ק 14394-12-20 Booking.Com B.V. נ' ניניו ואח'

1 הטעם לעמדתי זו הוא, שהחלטה המקורית בתיק נושא בקשת הרשות לערער שלפניי
2 להתיר את המסירה לנתבעת באמצעות בוקינג ישראל, הייתה על יסוד הצהרתו של נציג
3 בוקינג ישראל בדיון, שהוא יכול להמציא את כתב התביעה לנתבעת בתוך 14 ימים. דברים
4 אלו נחזים להיות הסכמה ואישור מטעם בוקינג ישראל על קשר אינטנסיבי שלה עם
5 הנתבעת, במידה כזו שתאפשר את ההמצאה. אך הרי זהו המרכיב העיקרי שאותו אנו
6 שוקלים לצורך מסירה באמצעות מורשה לפי תקנה 482, בנוסף לשיקול המשני של זהות
7 העסק. יתרה מכך, הדברים שנציג בוקינג ישראל אמר בדיון בקשר להליכים אחרים
8 שמנהלת הנתבעת בסוגיה זו, ובפרט העובדה שבאחד מהם תלוי ועומד ערעור בבית המשפט
9 העליון – דברים אלו מעידים ביתר שאת על מידת המעורבות והאינטנסיביות של הקשר בין
10 בוקינג ישראל לבין הנתבעת, מעורבות ואינטנסיביות שמצדיקות את המסירה לנתבעת
11 באמצעות בוקינג ישראל כמורשה לפי תקנה 482 לתקנות סדר הדין האזרחי.

12

13 **12. אשר על כן, אני רואה לדחות את בקשת הרשות לערער.**

14 כיוון שהחלטתי זו ניתנת מבלי שניתנה תשובת המשיבים, לא יהיה צו להוצאות.

15

16

17 ניתנה היום, י"ד טבת תשפ"א, 29 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

18

רמי אמיר, שופט

19
20